Ч. 126. Второк 22 (9) червня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Нові податки. — З'їзд царя Николая з цїсарем Вільгельмом.

Deutsch-nationale Corr. доносить, що між партиями ведуть ся переговори що-до будучої проґрами парляментарних праць по укінченю буджетової дискусиї. І ві второк або в середу відбуде ся в тій справі конференция клюбових голов. Говорять про проґраму, яка би мала заняти парлямент до половини липня. Має бути полагоджений торговельний договор з Румунією, закон уповновласнюючий правительство до заключеня прочих торговельних договорів, закон про компензати для рільників, закон про продовжене теперішного континґенту горалень на рік, справа будови деяких льокальних зелїзниць і богато других поменших предложень. Треба би також выбрати членів делеґаций.

Очивидна річ, що всї ті предложеня будуть тілько тоді полагоджені, як опозиция згодить ся на те, аби кабінет бар. Бінерта находив послух в парляменті ще й по ухваленю буджету.

В пятницю передполуднем радила економічна комісия, на котрій референт пос. Рошковский представив уповновласнюючий закон до управильненя торговельних відносин і торговельний договір з Румунією і просив, щоби комісия приняла оба закони.

Пос. Діяманд зазначив, що після донесеня дневників, коло польске ухвалило віднести ся до правительства з прошенем, щоби торговельно-політичні предложеня в тій справі не прийшли під дебату. Бесїдник питає міністра торговлї, чи правительство згодить ся на се домагане.

Пос. Колїшер заявив, що коло польске не занимало ся сею справою. То донесене полягає на похибцї. На кінци послїдного явного засїданя кола подано тілько звістку, що міністер торговлї хоче дати колу вияснене в справі тих предложень за посередництвом урядників міністерства торговлї і рільництва та що таку конференцию проектує ся.

Міністер торговлї др. Вайскірхнер приняв з вдоволенем до відомости заяву пос. Колїшера. В самім дїлї коло польске не звертало ся до міністра в тім напрямі. Впрочім міністер впевнює пос. Діяманда, що він подбає, аби ті закони полагоджено скорше, ще перед лїтними фериями.

Слїдуюче засїдане комісиї буде ві второк.

П. Міністер скарбу др. Білиньский вніс в пятницю в палатї послів заповіданий вже давнїйше проект кількох змін в законї з р. 1896 о безпосередних податках. Ті зміни мають передовсім приспорити державі нові доходи; крім того мають они в деяких случаях завести для податників полекшу.

Перша зміна, яку п. міністер проектує, лежить в тім, що той, хто має менші потреби і видатки, як другий з такими самими доходами, має платити більший податок, ніж той другий. Отже хто нікого не утримує (як люди нежонаті або бездїтні вдівцї) або утримує лише одну особу (жонаті але бездїтні, вдівцї або вдови з одною дитиною), той буде платити більший податок, а то: перші о 15 проц., а други о 10 проц. більший.

Друга зміна така, що висші доходи мають бути тяжше оподатковані ніж доси. І так доходи аж до 20.000 К мають і на дальше підпадати під ту саму тарифу проґресивного доходового податку, що й доси. При доходах понад сю суму має почати ся сильнїйша проґресия, ніж доси. Доси доходовий податок від найвисших доходів виносить не цїлі 5 проц., тепер мав би він дійти аж до 6 проц.

Зате проектована є деяка полекша для малих оподаткованих родин. По мисли теперішного закона при вимірі особисто-доходового податку дочислює ся до доходу голови роди-

17)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Через яких десять лїт був згаданий повисше, високий на 33 поверхи будинок Парк Ров найвисший в Ню Йорку а заразом і найбільший, бо хоч він в своїм найширшім фронтї мав всего лиш 11 вікон на кождім поверсї, то все-таки було в нїм около тисяч контор, в котрих працювало майже шість тисячів людий. Просимо собі подумати: шість тисячів людий в однім домі! Більше як в неоднім нашім повітовім місті!

Але відтак розпочала ся доба будовання далеко більших і висших будинків, до котрих треба передовсім зачислити згаданий вже будинок асекурацийного товариства „Метрополїтан", котрого 40 поверхів разом з насадженою на них банею вежі доходять до висоти 216 метрів, отже перевисшають піраміду Хеопса або вежу церкви сьв. Стефана ще о одну вежу. Тут би згадати також і про дуже ориґінальний хоч і не дуже високий, бо лиш на 17 поверхів, будинок „Флет'айрон", котрий своєю триграннoю, на вузшім кінци заокругленою формою нагадує зелїзко до прасованя і від того дістав свою анґлїйску назву (Flatiron).

Але поправдї найвисшим доси будинком в Ню-Йорку єсть будинок Зінґера, котрий своїм найвисшим вершком доходить до висоти 230 метрів. До 41 поверхів головного будинку треба тут дочислити ще 6 поверхів вежі, а з того вийде, що цїлий будинок має поправдї 47 поверхів і єсть длятого найвисше замешканим будинком на цїлій земли. О людех, що мешкають тут на послїднім найвисшім поверсї, не можна вже сказати, що они мешкають в Ню-Йорку. Нї; они мешкають в хмарах. На сю висоту склало ся не менше лиш 86.000 тон сталї, цементу і цеглы, а щоби сю висоту в старім сьвітї осягнути, треба би зложити найвисшу піраміду Хеопса (146 м.) і вежу сьв. Стефана у Відни (143 м.), а від того відняти 59 м. На тій висотї поки що стоять нюйоркскі дерихмари, але, як вже знаємо, лагодить ся будова нової дерихмари мало що не вдвоє так високої як дотеперішні. Щось подібного можна робити хиба в однім Ню Йорку, де вже в невеликій глубинї находять ся так тверді скали, що треба їх лиш відповідно видовбати, щоби могли послужити за знаменитий фундамент.

Від весни 1908 р. суть в Ню Йорку вже два будинки, котрі значно перевисшають будинок Зінґера хоч і не висотою то все-таки величиною і масою. Один з них то City-Investing, в котрім знаходить поміщене 16.000 людий, отже окреме місто само для себе в однім домі, котрого побудоване коштувало богато міліонів, і найбільший взагалї на сьвітї будинок Terminalbuilding, в котрім єсть 5000 контор, до котрих заводить 39 електричних лїфтів. Як великий єсть сей будинок, можна зміркувати з того, що він має 6000 вікон, 5200 дверий, 30.000 електричних сьвітил, парові машини в силї 6000 коний і сотки кільометрів дроту від проводів до телеґрафів і телефонів та до електричного осьвітленя. Щож значать супротив того Ватикан в Римі або Ескоріяль коло Мадриду! Треба би ті будинки і ще кілька инших найбільших палат в Европі поставити один на другий і побіч себе, щоби они виповнили ту дерихмару. В нїй змістили би ся відразу три віденьскі церкви сьв. Стефана а вершки веж виставали би ще якраз кусник понад кришу!

Щоби зладити фундаменти для тих велитів із сталї, треба було через кілька улиць вздовж і в шир, значить ся в квадрат видовбати чи радше розсадити в скалї динамітом яму глубоку на 30 метрів. Відтак заложено в цементї сталеві підвалини в видї якоїсь величезної решітки а до того ужито 20.000 тон (бочок по тисяч кільоґр.) самого цементу. На тім фундаменті принютовано відтак сталеві шини, що важили богато тисячів тон, і так зроблено величезну сталеву клїтку а в її рамцї вмуровано 16 і три чверти міліона цегол. Яка то маса тих цегол, то аж трудно собі уявити. Як би зложити одна за другою, то они перейшли би через цїлу Европу від Москви аж до Іспанії. Цїла тота маса, котру зложено разом з улядженем на висоту 20 поверхів, важить 200.000 тон.

Тепер, коли вже знаємо велич тих ню-

ни ще і доходи членів родини. По мисли теперішного проекту доходи поодиноких членів родини будуть окремо і поодиноко оподатковані; а коли они, кождий з окрема, не доходять до тої висоти, від котрої починає ся оподаткованє, то й всї разом останутъ вільні від податку. (Прим. батько має річного доходу 1.200 К, син заробляє 800 К, донька 600 К. Хоч кождий з тих доходів з окрема є вільний від особисто-доходового податку, то доси, коли ті діти не жили окремо, а разом з батьком, сумувало ся ті доходи і від суми 2.600 К треба було платити 28 К річного податку. Тепер мав би той податок відпасти).

Дальше має бути підвисшений податок акцийних товариств тим, що підвисшить ся додатковий податок при високих дивідендах. Після теперішного закону платить ся додатковий податок від дивіденди, коли она більша над 10 процент, і то так, що при дивіденді від 11—15 процент виносить той додатковий податок 2 процент від того, що є понад 10-процентову дивіденду, а при ще висших дивідендах той додаток виносить 4 процент тої надвижки. На будуче при більшій ніж 20 процентовій дивіденді виносити має додаток 6 проц. згадуваної вже надвижки.

Вкінци має бути на пруский лад заведений податок від тантием. Члени надзираючої ради і управи в акцийних і командитових акцийних товариствах будуть платити податок від своїх поборів в тих товариствах, т. зв. податок від тантием; товариство буде мало стягати від них сей податок і відсилати до податкового уряду. Аж до 1.200 К мають бути тантиєми вільні від податку; понад ту суму підпадають проґресивному податкови, котрий доходить аж до 8 процент.

П. Міністер скарбу надіє ся з тих змін придбати державі около 10 міліонів корон доходу.

Представитель бюра Вольфа одержав з корабля „Штандарт" таку депешу: З'їзд царя Николая з цїсарем Вільгельмом єсть новим доказом сердечної приязни як між обома пануючими домами так лично між обома монархами. Виходить то ясно з вчерашних тоастів. В розмовах мужів державних, котрі супроводили монархів, порушено очивидно ріжні політичні питаня. При тій нагоді стверджено, що між Росиєю а Німеччиною нема ріжниць в розуміню тих питань і що обі сторони щиро бажають дальшого удержаня добрих відносин між обома краями. Рівночасно стверджено, що міжнародні договори, які вяжуть Росию і Німеччину, зовсїм не противлять ся тим добрим відносинам і що обі держави мають можність причинити ся до мирного полагодженя всяких політичних справ.

Тоасти, якими виміняли ся оба володарі на покладі „Штандарта", так звучали. Цар Николай сказав: „Запевняю Ваше Величество, що маю щире й незмінне бажанє удержати традицийні відносини сердечної приязни і взаїмного довіря, котрі все лучили оба наші доми, і котрі я бажаю плекати як запоруку не тілько добрих відносин між обома нашими краями, але й як запоруку загального мира". — Відповідаючи цареви, сказав німецкий цїсар: „На рівні з Вашим Величеством бачу в тій гостині нове та цїнне потверджене близької і щирої приязни, що лучить наші особи і наші доми. Бачу в ній також нове потверджене традицийних відносин сердечної приязни і довіря, котрі лучать наші правительства, відповідаючи в рівній мірі многосторонним інтересам та наскрізь миролюбивому настрови обох наших держав. Пю на здоровлє Вашого Величества, Її Величества цариці, цілої царскої родини та на успіванє цілого росийского народу в границях, котрі визначила єму висока мудрість Вашого Величества".

З дотеперішних голосів росийскої праси о тих тоастах виходить, що в консервативнім таборі зарисували ся два погляди. „Свет" дуже остро виступає против Німеччини, вказуючи, що она єсть природним ворогом Росиї і що єї здобутки означають пораженє Росиї. Натомість друга часопись консервативна „Русское Знамя" каже, що всї спори між Німеччиною а Росиєю треба приписати анґлїйскій аґітациї, пригадує услуги, які Німеччина віддала Росиї, і підносить конечність тревалого порозуміня з Німеччиною. Також „Петерб. Ґазета", котра має зносини з міністерством заграничних справ, витає з'їзд дуже сердечно і каже, що відносини між Німеччиною і Росиєю стали тепер незвичайно дружні і сердечні.

норкских дерихмар, придивім ся ще, як они уладжені в середині. Річ очевидна, що кождий з тих будинків мусить бути уладжений після того, до чого призначений. Ми придивимо ся тут длятого насамперед тій на 17 поверхів високій дерихмарі, що називає ся Ансонія а призначена на помешканя для богачів, котрі — скажім — не мають ще власних дерихмар. Будова Ансонії розпочала ся в 1899 а скінчила ся в 1902 р. і коштувала кругло 25 міліонів.

Ансонія то цїле місто в однім домі. Там єсть 300 помешкань а у всїх разом 3000 комнат. Цїла долина (партер) єсть для всїх жителів того дому спільна. Там єсть насамперед велика пальмова саля, в котрій можуть помістити ся всї жителі дому. Відтак єсть саля на концерти, друга на танцї, реставрация, комната до снідань, каварня, шинок, трафіка, склеп з цьвітами, склеп з дрібними товарами і папером, почта, аптика, банк і мешкають тут два лікарі, з котрих один від зубів, а наконець єсть тут помешканє для служби при управі дому. На всїх коритарях виложені тут стіни марморовими плитами а в передних комнатах дубовими красно різьбленими тафлями. Помости вистелені всюди диванами. На шіснайцятім поверсї єсть столова саля на 450 осіб. Стіни виложені тут деревляними тафлями, украшеними мальованими цьвітами а стеля єсть склянна. З величезних вікон прекрасний вид на цїле місто. В сали стоїть множество живих цьвітів і дуже богато правдивих пальм, так, що здає ся, як би там сидїло ся в якімсь огороді.

Помешканя в Ансонії платять ся пересічно по 7000 до 8000 корон а єсть двайцять таких, за котрі треба річно платити 25.000 корон. В помешканях для цїлих родин суть дві купальнї, одна для паньства а друга для служби. Кожда партия дістає даром опал, електричне осьвітленє, лїд і парогонену (дестильовану) воду. В сїнях суть всюди водопроводи з теплою і студеною водою а в кождім помешканю суть в стїнах шафи на кухонні запаси, печі і скрині на лїд.

Розуміє ся, що в Ансонії нема сходів а всюди на всїх коритарях і у всїх кутах знаходять ся підноси або лїфти. Крім лїфтів, призначених лиш для самих комірників і їх гостий єсть ще вісім лїфтів призначених лиш для служби а два для підношеня всїляких тягарів як меблів, фортепянів і т. п. В сутеренах суть машини о силї 2000 коний, котрі порушають лїфти. Хто приходить до дому, іде до того лїфту, що належить до его помешканя, стає там а машина підносить его аж до того поверха, де его помешканє. Машини ті роблять також потрібне тепло, електрику і лїд. В сутеренах єсть малий ставок на 32 м. довгий а 8 м. широкий зі звичайною водою і кождий з комірників може там купати ся. Коли би хтось хотів, то можна до того ставу напустити морскої води. Коло ставку єсть одна комната для випочинку а друга для курациї студеною водою.

Ансонія то чиншевий дім і дає річно 4½ міліона корон чиншу, а коли від того відшибнути видатки на цїлу управу дому і єї службу, то все ще позістане річно два і пів міліона чистого зиску.

А тепер придивім ся другій дерихмарі, що зве ся Астория. Як би то вам сказати, де стоїть той будинок? — Тут в Ню Йорку люди бачите практичні, рахують ся зі всїм, не лиш з часом але й з улицями. Тут улиці аж страшно рівні, щоби не крутити ся по заулках, як в містах старого сьвіта, та й нікому не прийшло би й на гадку надавати улицям якісь імена та ще й такі довжезні як н. пр. ул. „Двайцять девятого листопада". Тут називають улиці коротко лиш числами а розріжняють лиш широкі пишні улиці, котрі називають ся з француска авені або з анґлїйска евеню (avenue) і звичайні улиці. Отже в тій части міста, де пята авеня сходить ся з улицями ч. 33 і 34, стоїть величезна дерихмара звана Астория, котрої будова тягнула ся сїм лїт і коштувала кругло около 70 міліонів корон. Єсть то готель, довгий на кругло 170, широкий на 130 метрів а високий на 16 поверхів. Треба було звалити цїлий величезний квадрат віль, щоби виставити сей будинок. Зі всїх єго 1800 вікон має ся прекрасний вид на всї сторони. Властителем тої дерихмари єсть якийсь п. Больдт, Німець з Гольштина, що зайшов майже без гроша до Америки а там доробив ся такого майна, що зачисляє ся тепер до найбільших богачів в Ню Йорку.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 21 го червня 1909

— Закінченє шкільного року. П. Міністер просьвіти зарядив, аби в гімназиях, школах реальних, семинариях учительських мужеских і женьских та в торговельних школах, в котрих рік шкільний кінчить ся звичайно дня 15 липня, закінчено в сїм році виїмково дня 6 липня. Краєва Рада шкільна постановила, аби того самого дня закінчено в сїм році науку також в школах народних і виділових в місцевостях, в котрих суть середні школи.

— П. Міністер просьвіти висловив пану Александрови Барвіньскому, професорови учительскої семинарії у Львові, правительственному радникови і членови ц. к. Ради шк. кр. з нагоди перенесеня его на власну просьбу в сталий стан супочинку подяку і найповнїйше признанє за его довголїтну, визначну і успішну дїяльність службову.

— Торжественне посьвяченє бурси руского тов. педаґоґічного у Львові відбуло ся вчера в полудне. Чину посьвяченя довершив Впр. Митрополит Андрей Шептицкий. В торжестві взяло участь звиж 1000 осіб. Принагідні промови виголосили Впр. Митрополит і голова тов. педаґоґічного о. крилошанин Чапельский.

— Доповняючі соймові вибори з куриї більшої посїлости відбули ся в пятницю в двох округах. В Станиславові на місце б. п. Войтїха Дідушицкого вибрано одноголосно на 29 голосуючих послом на сойм Володислава Віктора Чайковского з Медведовець. В сяніцкім окрузї (на місце б. п. Яна Тшецеского) вибраний послом на сойм 80 голосами др. Станислав Старовейский з Браткївки.

† Померла Наталія Кисїлевска, дочка Юліяна і Олени Кисїлевских, дня 16 с. м. в Товмачику під Коломиєю.

— В справі зелїзничого відшкодованя. З приводу рекурсу в цивільнім спорі, який видала зелїзничому скарбови мати одного мужчини, убитого в часї зелїзничої катастрофи, домагаючись відшкодованя і досмертної ренти за смерть неправес-

ного сина, найвисший трибунал видав принципіяльне рішене в справі, чи таке відшкодоване прислугує також иншим особам крім жінки і дітий убитого. Тому що погляди в тій справі поділили ся, сенат з тої причини а також з огляду на давнійші суперечні рішеня відложив видачу вироку, а відтак перший президент трибуналу др. Рубер предложив справу, перед пленум сенату. Пленум ухвалило вписати до книги рішень найвисшого трибуналу правну засаду, що право до відшкодованя прислугує не лише жінці і дітям убитого, але також иншим особам, котрі наслідком его смерти потерпіли шкоду. В мотивах трибунал покликав ся також на закон про материяльну відповідальність властителїв самоїздів а також на новочасне почуте права.

— **Дрібні вісти.** В Карпатах коло Делятина упав в середу, 16 с. м. сніг і покрив білою верствою не лише найвисші вершки, як Говерлю і Хомяк, але навіть Ґорґани, на котрих підніжу лежать Яремче і Дора. — Начальна управа польского „демократичного сторонництва“ в Кракові затвердила на виборчий округ Самбір Городок кандидатуру дра Адама Добошиньского, редактора „Now-oї Reform-и“.

— **Прогулька росийских студентів.** До Львова прибула в пятницю в полудне 18 студентів і студенток петербурского университету, котрі під проводом професора Поґодіна вибрали ся в наукову подорож по славяньских землях. Росийскі гостї оглядали в суботу университет, політехніку і культурні інституциї рускі у Львові. Вчера взяли они участь в торжестві посьвяченя бурси руского товариства педаґоґічного.

— **Наслідки пияньства.** В коршмі в Мацошині коло Жовкви забавляв ся пияньством гурток парубків, взятих сего року до войска. Серед жартів один другого обидив. В тій хвили обиджений пяница скочив і поліном розчерепив голову свому товаришеви. Смерть наступила на місци. Убийника арештовано, а при слідстві звиняв ся він, що хотів свого „противника“ „вирихтувати“.

— **З Теребовлї.** Філія „Просьвіти“ в Теребовлї уладжує від дня 15 липня до кінця серпня с. р. підготовляючий курс для тих, що хотять здавати по вакациях вступний іспит до ґімназиї. Зголошувати ся треба до дня 6 липня в касї позичковій „Поміч“, де можна дістати близших пояснень. П. п. учителїв і оо. духовних просить ся заохочувати батьків, щоби записували на згаданий курс своїх синів.

— **З Бережан.** Видїл філії Руского Тов. педаґоґічного в Бережанах уряджує в часї шкільних ферий приготовляючий курс для вступних іспитів до ґімназиї і тому звертає ся до Всч. оо. Парохів, Вп. пп. Учителїв та сьвідомих селян повітів: бережаньского, підгаєцкого і перемишляньского з проханем о поміч в тій патриотичній роботї, именно о вишукане що найспосібнїйших хлопців в своїй громадї, що не переступили ще 12 або 13 року житя, та вислане їх на згаданий курс, який розпічне ся дня 16 липня. Поміщене, харч і поміч в науцї дасть хлопцям Селяньска бурса в Бережанах, за що визначить ся відповідну заплату. В самім інтересї курсу буде надсилати як найскорше зголошеня на руки голови філії, о. Ів. Кордуби, катехита шкіл народ. в Бережанах, щоби можна поробити потрібні приготовленя. Зголошеня на курс приймає ся до 15 липня.

— **В справі продажи галицких копалень нафти американьскій** Standard Oil Company **відбувають ся у Відни безнастанні наради представителїв австрийских рафінерий, котрі бажають найти якусь спільну основу для переговорів з продуцентами ропи. Кажуть, що рафінери найшли новий плян задля порозуміня з продуцентами та що представителї галицких нафтярів увійшли в переговори з рафінерами, котрі можуть евентуально недопустити до зреалїзованя умови заключеної з** Standard Oil Company. **Річ в тім, що коли нафтярам годї зломити заключений контракт, то Американцї застерегли собі право відступити від него, коли би не сповнили ся деякі умови, независимі впрочім від продуцентів нафти. На ті умови складає ся те, щоби американьскому тростови віддано, коли не формально то фактично відбензинарню, щоби їм відступлено державну землю на будову резервоарів, коли не говорити вже про инші полекші, зависимі від австрийского правительства. З огляду на ті постанови контракту, рафінері ведуть переговори між собою, на яких основах они могли би перебрати відбензинарню на себе та задаткувати продуцентів ропи. Розумі́є ся, що ті переговори стрічають ся з великими перепонами таки з боку ріжних ґруп рафінерів, котрі раді би зробити на сїм найліпший інтерес, та дуже можливо, що до згоди таки прийде, а тодї само правительство взяло би ся до будови резервоарів, через що ударемнено би цїлий контракт з Американцями. До сего прута правительство зі всїх боків, аби не допустити американьского мілїярдера Рокефелєра до поневоленя всеї сьвітової нафтяної продукциї за цїну кількананайцяти мілїонів, котрі вже в найблизшій будучности доведуть до підвисшеня цїни нафти.**

Телеґрами.

Відень 21 червня. Відбула ся тут в суботу конференция представителїв галицких продуцентів нафти з мінїстрами дром Білиньским і дром Дулембою, Суть вигляди на користне для нафтярів полагоджене справи.

Будапешт 21 червня. В політичних кругах ворожать успіх для діяльности б. мінїстра Люкача в справі полагодженя угорскої кризи. Як будучого президента мінїстрів називають Кошута.

Льондон 21 червня. „Morning Post“ доносить, як здаєть ся, цар Николай по своїй гостинї в Римі відвідає султана в Константинополи і верне відтак Чорним морем до Росиї та так покінчить свою сегорічну подорож.

Константинополь 21 червня. На суботнїшнім засїданю палати послів відповів Ріфаат паша на інтерпеляцию в справі кретийскій, заявляючи, що правительство годить ся на бажане палати, щоби Туреччина застерегла собі свої права до Крети, яко невідлучної части держави. Правительство виповнить рішучо свій обовязок в тій справі.

Атени 21 червня. Часописи доносять о можливости покликаня резервістів під оружие.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна аґенция дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приймати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийнїй Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).